

- 3) Voiko Saksan liittotasavaltaa varten myönnetyn lisäsuojatodistuksen haltija erityisjärjestelyn määräyksiin vedoten estää tuotteiden tuonnin liittymisvaltioista eli Tšekistä, Virossa, Latviasta, Liettuasta, Unkarista, Puolasta, Sloveniasta, Slovakiasta, Bulgariasta, Romaniasta ja Kroatiasta Saksan liittotasavaltaan, jos tuotteet tuotiin alkuperäisessä myöntämis päätöksessä vahvistetun lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen mutta ennen lastenlääkkeistä sekä asetuksen (ETY) N:o 1768/92, direktiivin 2001/20/EY, direktiivin 2001/83/EY ja asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1901/2006 ⁽¹⁾ nojalla kuudella kuukaudella jatkettua lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan päättymistä?
- 4) Onko kolmanteen kysymykseen vastaamisen kannalta Kroatian osalta merkitystä sillä, että Kroatian vuonna 2013 tapahtuneen liittymisen perusteella sovellettava erityisjärjestely tuli voimaan vasta sen jälkeen, kun asetus N:o 1901/2006 oli tullut voimaan 26.1.2007 – toisin kuin ennen 26.1.2007 unioniin liittyneissä muissa jäsenvaltioissa eli Tšekissä, Virossa, Latviassa, Liettuassa, Unkarissa, Puolassa, Sloveniassa, Slovakiassa, Bulgariassa ja Romaniassa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 378, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 27.12.2016 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. v. Saksan valtio

(Asia C-683/16)

(2017/C 104/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Vastaja: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ 11 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion omaan suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä soveltamille toimenpiteille, jotka ovat tarpeen luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ⁽²⁾ 6 artiklan mukaisten jäsenvaltion velvoitteiden täyttämiseksi ja jotka vaikuttavat muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin ja joilla kielletään kattavasti Natura 2000 -alueilla ammattimainen merikalastus pohjaa koskevilla pyydyksillä ja ankkuroiduilla verkoilla (verkoilla ja pussiverkoilla)?

Erityisesti tiedustellaan seuraavaa:

- a) Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 11 artiklaa tulkittava siten, että säilyttämistoimenpiteiden käsitteeseen sisältyvät ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä mainitut pyyntimenetelmät?

- b) Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1380/2013 11 artiklaa tulkittava siten, että käsitteeseen ”muiden jäsenvaltioiden kalastusalukset” sisältyvät myös muun jäsenvaltion kalastusalukset, jotka purjehtivat Saksan liittotasavallan lipun alla?
- c) Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 11 artiklaa tulkittava siten, että ilmaisulla ”vastaavat asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä – – asetettua tavoitetta” tarkoitetaan myös sellaisia jäsenvaltion hyväksymiä toimenpiteitä, joilla pelkästään edistetään siinä mainitussa unionin lainsäädännössä esitettyjä tavoitteita?
2. Onko yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 11 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion omaan suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä soveltamille toimenpiteille, jotka ovat tarpeen ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽³⁾ mukaisten jäsenvaltion velvoitteiden noudattamiseksi?
3. Jos ensimmäiseen tai toiseen ennakkoratkaisukysymykseen tai niihin molempiin vastataan kieltävästi:

Onko Euroopan unionin yksinomainen toimivalta, joka koskee meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä osana yhteistä kalastuspolitiikkaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, esteenä sille, että jäsenvaltio hyväksyy edellä mainitut toimenpiteet?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 354, s. 22.

⁽²⁾ EYVL 1992, L 206, s. 7.

⁽³⁾ EUVL 2004, L 143, s. 56.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 27.12.2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Asia C-684/16)

(2017/C 104/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Vastapuoli: Tetsuji Shimizu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohta tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohta esteenä lomaoikeudesta annetun liittovaltion lain (Bundesurlaubsgesetz) 7 §:n kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään edellytyksenä lepoa varten annettavaa lomaa koskevan oikeuden käyttämiselle, että työntekijän on annettava lomaa ja ilmoitettava siinä yhteydessä toiveensa loman ajankohdasta, jotta lomaoikeus ei jää korvaamatta viiteajanjakson päättyessä, ja jossa työnantaja ei siten velvoiteta vahvistamaan yksipuolisesti ja työntekijää sitovasti loman ajankohtaa viiteajanjaksolla?